



Diecézní synoda

2024  2026

Společně **s nadějí**

Život v Kristu uprostřed dnešní reality



Diecéze plzeňská

Můžete probudit svět!

Komunity zasvěceného života
v podmínkách plzeňské diecéze
ve světle dokumentů diecézní synody

XXX. Den zasvěceného života

Lev XIV. při Jubileu zasvěceného života (10. 10. 2025)

„Můžete probudit svět!“

„Vítám vás srdečným objetím, které vychází z mého srdce. Přál bych si, aby dosáhlo až do nejvzdálenějších koutů země, kde vím, že vás mohu najít.“

„Církev vás potřebuje, stejně jako potřebuje veškerou rozmanitost a bohatství forem zasvěcení a služby, které zastupujete.“

I. KDE JSME?

Závěrečný dokument „**Mistře, kde bydlíš?**“

II. KAM PŮJDEME?

Závěrečný dokument „**Já jsem ta Cesta**“

III. CO UDĚLÁME?

Závěrečný dokument „**Následuj mne!**“

Mistře, kde bydlíš?

Závěrečný dokument
I. etapy diecézní synody
Diecéze plzeňské

Davidovo (?) Šimonovo (?) sčítání

- řeholní komunity: **18 sester a 59 bratří (z toho 42 kněží)**
- nové komunity: **dalších 25 sester a bratří (z toho 5 kněží)** žijících zasvěceným životem (převážně z Koinonie Jan Křtitel)
- ostatní: **7 zasvěcených panen**, jednotlivci ze sekulárních institutů, soukromé sliby

- 1. Místa misijního života:** Komunity (řeholní i jiné) jsou označovány za *nejčastější místa misijního života* v diecézi. Spolu s dalšími uskupeními a hnutími nepřehlédnutelnou *misijní sítí*, která v mnoha ohledech supluje nebo doplňuje tradiční farní život.
- 2. Specifické charisma a životní styl:** Přínos komunit zasvěceného života ovšem nevyplývá jen z jejich konkrétních úkolů, ale z *komunitního života jako takového* a z jejich *specifických charismat*.
- 3. Doplnění farní struktury:** Komunity působí souběžně s diecézními strukturami a poskytují farnostem duchovní i praktickou podporu, čímž pomáhají překonávat strukturální bloky. Pro některé věřící představují tyto komunity *určitý druh „útočiště“*, pokud nenajdou dostatek prostoru nebo přijetí ve své vlastní farnosti.
- 4. Laboratoře nových forem života:** Zvláště nové komunity jsou pak navíc v diecézi někdy vnímány jako „laboratoře“ nových forem církevního či komunitního života.

Já jsem ta Cesta

Závěrečný dokument
II. etapy diecézní synody
Diecéze plzeňské

Vize komunit zasvěceného života v plzeňské diecézi směřuje k modelu **společenství živých společenství**, kde komunity nejsou izolovanými ostrovy, ale aktivními uzly v diecézní síti.

1. **Církev jako síť vztahů**
2. **Ohniska života**
3. **Křestní identita**
4. **Subsidiarita a autonomie**
5. **Krystalizační body misie**
6. **Týmová spolupráce**
7. **Třetí řády a asociování**
8. **Laboratoře synodality a misie**
9. **Diakonický rozměr misie**
10. **Misijní správa majetku**
11. **Rozvoj povolání a bezpečí**



1. Církev jako síť vztahů: Diecéze zde není chápána jen jako soubor administrativních jednotek, ale jako „síť vztahů“, kde zkušenosti prožívané v komunitách obohacují celek.

„Cílem je život v diecézi, kde existuje síť nejrůznějších ohnisek života z víry... Tato místa jsou založena na osobních a respektujících vztazích nesených vzájemnou důvěrou...“

o A. I. 2. (Život ve vztazích aneb Cesta společenství – Kam směřujeme?)

„Evangelium je v diecézi sdíleno ve vzájemném doplňování různých společenství, komunit či spiritualit...“

o A. I. 3. b. (Sdílení evangelia – Kam směřujeme?)

2. Ohniska života: O řeholních a nových komunitách je zde řečeno, že působí či mají potenciál působit v diecézi jako jakási „ohniska života“ – životodárná realita, kde se rodí víra z osobních vztahů, a proto mají být v novém uspořádání diecéze systematicky vyhledávána a podporována.

„Ohniska života představují dynamická a často neformální místa či společenství, v nichž spontánně vyrůstá život víry a která se často nacházejí mimo tradiční rámec struktury územních farností...“

o B. III. 1. b. (Ohniska života a služba specifickým skupinám – Z čeho vycházíme?)

„Doporučujeme, aby v každé farnosti... byl pověřen někdo... kdo bude... zodpovídat ... za rozvíjení vztahů mezi ‚ohnisky života‘ navzájem (farnosti, komunity, další křesťanská společenství...).“

o A. I. 2. (Život ve vztazích aneb Cesta společenství – Kudy se tam vydáme? 1. cesta)

3. Křestní identita: Veškerá služba v komunitách i farnostech vyrůstá ze společné křestní identity, která zakládá povolání každého věřícího k misii.

„Jejich hlubším východiskem je ovšem společná křestní identita všech členů Božího lidu, z níž pramení i společné povolání ke svatosti a misii.“

◦ Odkaz: B. III. 2. (Spoluúčast na pastoračním vedení – Z čeho vycházíme?)

„Základem všeho je misijní povolání každého pokřtěného a jeho životní styl coby učedníka–misionáře.“

◦ Odkaz: B. III. 1. c. (Spolupráce na jednom misijním poslání – Z čeho vycházíme?)

4. Subsidiarita a autonomie: Teologické reflexe zdůrazňují potřebu zachovat autonomii komunit, ale zároveň zajistit jejich funkční propojení s diecézními pastoračními a ekonomickými procesy.

„Spolupráce s řeholními a novými komunitami je výrazem potřebné jednoty místní církve, která zároveň respektuje jejich autonomii.“

o B. III. 1. c. (Spolupráce na jednom misijním poslání – Kam směřujeme?)

5. Krystalizační body misie: Komunity jsou se svým specifickým profilem a tradicí vítány jako alternativa k teritoriální pastoraci, které mohou a mají doplňovat farní strukturu.

„Výsledkem má být živá síť správních celků, kde lidé žijí ve svých menších ‚místních komunitách‘ zakotvených v jejich vlastním prostředí, propojených ve společném poslání...”

o B. III. 1. a. (Misijně orientovaná restrukturalizace farností – Z čeho vycházíme?)

„Tyto spontánně vznikající formy života víry je třeba v diecézi nejen rozpoznávat, ale také podporovat a do celku diecéze integrovat jako nutné doplnění ke klasickému uspořádání územních farností.“

o B. III. 1. b. (Ohniska života a služba specifickým skupinám – Z čeho vycházíme?)

6. Týmová spolupráce: Vize budoucího uspořádání počítá se zapojením řeholníků do pastoračních týmů velkých farností, kde se jejich služba propojuje s dary ostatních členů Božího lidu.

„...zřízení několika pastoračních oblastí... kde službu zajistí ‚pastorační tým‘ tvořený podle konkrétních podmínek kněžími, jáhny, katechisty, katechistkami a dalšími spolupracovníky a spolupracovnicemi...“

o B. III. 1. a. (Misijně orientovaná restrukturalizace farností – Kudy se tam vydáme? 2. cesta, body b, d)

„Pokračovat v proměně ‚oddělení Pastorační centrum‘ do ‚centra pastorační podpory‘... zahrnujících jak centrální pracovníky... tak spolupracovníky... v ‚terénu‘ (v místních komunitách, farnostech, pastoračních oblastech, vikariátech apod.).“

o B. III. 2. (Spoluúčast na pastoračním vedení – Kudy se tam vydáme? 1. cesta)

7. Třetí řády a asociovaní: Skupiny jako Sekulární františkánský řád, Salesiáni spolupracovníci či Asociovaní misionářů oblátů jsou vnímány jako důležitý most mezi řeholním charizmatem a životem ve světě.

„Ohniska života“ jako „dynamická a často neformální místa či společenství, v nichž spontánně vyrůstá život víry a která se často nacházejí mimo tradiční rámec struktury územních farností“ – což se týká i širších okruhů kolem řeholních a nových komunit.

- Odkaz: B. III. 1. b. (Ohniska života a služba specifickým skupinám – Z čeho vycházíme?)

8. Laboratoře synodality a misie: Zvláště nové komunity, ale nejen ony, jsou v dokumentech II. etapy prezentovány jako uskupení, které již v praxi realizují modely sdíleného vedení a intenzivního komunitního života a nových forem misie.

„Doporučujeme, aby biskupství podporovalo evangelizační aktivity ve farnostech... organizované také skrze spolupráci s různými komunitami, projekty a službami u nás i mimo diecézi apod.“

o A. I. 3. b. (Sdílení evangelia – Kudy se tam vydáme? 4. cesta)

„Sdílení víry je podporováno možnostmi doprovázení dětí a mladých lidí vycházejícími ze spolupráce mezi rodinami, místními komunitami, farnostmi, řeholními a novými komunitami...“

o A. II. 2. (Sdílení evangelia jazykem dnešních lidí – Kam směřujeme?; srov. A. II. 1. 1. cesta)

9. Diakonický rozměr misie: Protože diakonický rozměr misijního poslání církve nemůžeme celý „delegovat“ na Charitu a musí zůstat jedním ze základních rozměrů služby celé místní církve, jsou i řeholní a nové komunity povolány vnímat se jako prostory pro rozvíjení tohoto rozměru misie.

„Solidarita s lidmi v nouzi i s celým stvořením dostává svůj základní praktický výraz (...) především v místních komunitách, farnostech, řeholních i nových komunitách atd.“

o A. I. 3. c. (Solidarita v nouzi – Kam směřujeme?)

„Doporučujeme, aby byla biskupem pověřena odpovědná osoba, která bude mít v náplni své práce... podporu diakonického rozměru služby farností a komunit v diecézi...“

o A. I. 3. c. (Solidarita v nouzi – Kudy se tam vydáme? 1. cesta)

10. Misijní správa majetku: K misijními poslání církve patří i jeho materiální zabezpečení a naopak transparentní, zodpovědné a sloužící hospodaření s majetkem může být šancí pro rozvoj misijního poslání. Proto jsou i řeholní a nové komunity zvány k rozvoji spolupráce v této oblasti.

„Analogicky k tématu správy majetku farností je třeba vyjasnit také pravidla správy majetku farností spravovaných různými komunitami (řeholními i novými) působícími v diecézi.“

o C. V. 1. (Správa majetku farností ve spolupráci s biskupstvím – Z čeho vycházíme?)

„Zároveň doporučujeme vyjasnit, zda a jak se tento nástroj [solidární fond] bude týkat také řeholních a nových komunit...“

o C. V. 1. (Správa majetku farností ve spolupráci s biskupstvím – Kudy se tam vydáme? 3. cesta)

11. Rozvoj povolání a bezpečí: Rozvoj povolání (i specifických povolání k zasvěcenému životu) a vytváření bezpečného prostoru, který minimalizuje možnost zneužívání těchto povolání je společným úkolem diecéze i řeholních a nových komunit.

„Vytvářet příležitosti, jak autenticky představovat specifická povolání, jako jsou povolání k manželství, služebnému kněžství či zasvěcenému životu, a nabízet mladým lidem prostředí pro zdravé rozlišování životní cesty...“

o B. III. 3. (Podpora rozvoje povolání a služeb – Kudy se tam vydáme? 1. cesta)

„Doporučujeme pověřit konkrétního člověka či skupinu... vyhodnocením současné praxe v oblasti podpory eticky zodpovědného rozvíjení pastoračních služeb v diecézi... v komunikaci s jinými diecézemi, řeholemi a organizacemi...“

o B. III. 3. (Podpora rozvoje povolání a služeb – Kudy se tam vydáme? 4. cesta)

Motto plzeňské diecéze
roku 2026



Následuj
mne.

(Jan 21,19)



I. Co diecéze může čekat od komunit?

Komunity (řeholní i nové) jsou v diecézi vnímány a vítány jako „**ohniska života**“ a laboratoře budoucích forem církevního života. Diecéze od nich může očekávat:

- 1. Iniciace misijních procesů:** Komunity jsou zvány, aby i nadále byly hybateli misijních aktivit zaměřených na sdílení evangelia se širokou veřejností a mohou sloužit jako „předsunuté misijní základny“ v rozlehlých či vyloučených oblastech.
- 2. Specializované služby:** Komunity jsou zvány zvážit svoji nabídku specifických charismat v kategoriální pastorači (věznice, nemocnice, mládež, diakonie).
- 3. Modely týmové spolupráce:** Komunity mohou pro farnosti či farní celky sloužit jako inspirace v oblasti sdíleného vedení a komunitní správou (např. inspirace volbou řeholních představených apod.).
- 4. Duchovní regenerace:** Komunity mohou v diecézi vytvářet místa pro ztišení, modlitbu a formaci, která jsou dostupná jak lidem z farností, tak mimo farní struktury.
- 5. Duchovní doprovázení:** Komunity mohou nabídnout své zkušenosti se službou duchovního doprovázení a naslouchání a s jejím rozšířením v diecézi.
- 6. Svědectví v sociální oblasti:** Komunity mohou být modelem aktivního zapojení do služeb pomáhající i společenské diakonie skrze neformální i profesionální struktury.

II. Co komunity mohou čekat od diecéze?

Diecéze by měla komunitám poskytovat **stabilní rámec a podporu pro jejich specifické poslání**.

- 1. Strukturální začlenění a uznání:** Jasné vymezení vztahu k diecézním strukturám, které respektuje jejich autonomii, ale zapojuje je do společné mise.
- 2. Podpora povolání:** Systematická podpora a doprovázení nových povolání skrze modlitbu a autentické představování těchto životních cest mladým lidem.
- 3. Metodická podpora:** Služby transformovaného „centra pastorační podpory“, které bude zprostředkovávat inspiraci, síťování a materiály.
- 4. Systém vzdělávání a supervize:** Přístup k diecézním programům trvalé formace, odbornému mentoringu a pastorační supervizi pro jejich členy pracující v pastoraci.
- 5. Finanční solidarita:** Revize pravidel Solidárního fondu tak, aby mohl spravedlivě podporovat i komunitní projekty přínosné pro celou diecézi.
- 6. Komunikační prostor:** Celodiecézní platformu (virtuální i reálnou) pro propagaci jejich duchovních nabídek a sdílení příkladů dobré praxe.

III. Co jsou společné výzvy komunit a diecéze?

Obě strany stojí před úkoly, které vyžadují **hlubokou změnu mentality a úzkou součinnost**.

- 1. Vztahové obrácení:** Přejít od církve jako „poskytovatele služeb“ k církvi jako „doprovázejícímu společenství“, které naslouchá i lidem na okraji.
- 2. Společné vzdělávání:** Zapojení členů komunit do diecézních vzdělávacích programů zaměřených na synodální styl vedení a pastorační doprovázení.
- 3. Překonání klerikalismu:** Rozvíjení partnerské spolupráce mezi biskupem, kněžími, jáhny a ostatními věřícími a podpora zapojení žen do všech úrovní vedení a rozhodování.
- 4. Reakce na mobilitu:** Hledání rovnováhy mezi lokální zakořeněností a faktem, že lidé dnes žijí v mnoha „světech“ a za duchovními podněty dojíždějí.

III. Co jsou společné výzvy komunit a diecéze?

Obě strany stojí před úkoly, které vyžadují **hlubokou změnu mentality a úzkou součinnost**.

- 5. Zajištění bezpečí a etiky:** Společné zavádění etického kodexu a mechanismů prevence zneužívání moci, svědomí a authority.
- 6. Misie v digitálním světě:** Odvahu autenticky vstupovat do virtuálního prostoru a využívat moderní technologie pro sdílení evangelia.
- 7. Ekologická konverze:** Společná péče o „společný domov“ (Zemi) skrze odpovědnou správu majetku a udržitelný způsob života.
- 8. Generační obměna:** Výzva, jak zaujmout mladé lidi a nabídnout jim prostory, kde budou moci víru spoluvytvářet, nejen přijímat, a aktivně se podílet na společném poslání.

Motto plzeňské diecéze
roku 2026



Následuj
mne.

(Jan 21,19)



III. etapa diecézní synody: PRIORITY – OPATŘENÍ – PROJEKTY

(A) MISIJNÍ PRIORITY (3 + 1)

1. DOPROVÁZENÍ ŽIVOTA: Podpora doprovázení k životu v Kristu
2. OHNISKA ŽIVOTA: Propojování a podpora „ohnisek života“ v diecézi
3. SLUŽBA ŽIVOTU: Slavení bohoslužeb, sdílení evangelia, solidarita v nouzi
 - 3a. PŘÍSTUPNÉ BOHOSLUŽBY: Podpora přístupného slavení bohoslužeb
 - 3b. SROZUMITELNÉ SLOVO: Učení se sdílet evangelium dnešním jazykem
 - 3c. VĚROHODNÉ SKUTKY: Rozvoj solidarity s chudými a péče o stvoření
4. MLADÍ LIDÉ: Regionální a vícegenerační sdílení evangelia s mladými lidmi

III. etapa diecézní synody: PRIORITY – OPATŘENÍ – PROJEKTY

(B) ORGANIZAČNÍ PRIORITY (3)

5. RESTRUKTURALIZACE: První kroky k přizpůsobení pastoračních struktur

6. FUNKČNÍ SYNODALITA: Funkční synodální vedení a presbyterium

7. PÉČE O POVOLÁNÍ: Podpora rozvoje povolání a bezpečného prostředí

III. etapa diecézní synody: PRIORITY – OPATŘENÍ – PROJEKTY

(C) EKONOMICKÉ PRIORITY (3)

8. ODPOVĚDNÉ SPRÁVCOVSTVÍ: Zvládnutelné správcovství majetku

9. ETICKÉ ZDROJE: Rozvoj etického dárcovství, fundraisingu a investování

10. PRACOVNÍ PODMÍNKY: Odpovídající mzdy a pracovní podmínky

Motto plzeňské diecéze
roku 2026



Následuj
mne.

(Jan 21,19)



Žít s těmi zde i s těmi tam.
Být láskou dnešku, zítřku nadějí.
Žít tím, co žije. A to co umírá,
provázet k smrti – co život otvírá.



Papež Lev XIV. při Jubileu zasvěceného života (10. 10. 2025)

V srdci každého muže a ženy naší doby je **hluboká potřeba naděje a míru** a vy, zasvěcení a zasvěcené, se chcete stát jejich nositeli a svědky svým životem, jako **širitelé svornosti slovem a příkladem**, a především jako lidé, kteří díky Boží milosti nesou v sobě **otisk smíření a jednoty**.

Jen tak můžete být v různých prostředích, ve kterých žijete a působíte, **staviteli mostů a širiteli kultury setkávání, dialogu, vzájemného poznávání, respektu k rozdílům**, s tou vírou, která vás vede k tomu, abyste v každém člověku rozpoznávali jedinou posvátnou a úžasnou tvář: **tvář Krista**.

Papež Lev XIV. při Jubileu zasvěceného života (10. 10. 2025)

Váš život, samotný způsob, jakým jste organizováni, často mezinárodní a mezikulturní charakter vašich institutů vás staví do privilegované pozice, abyste mohli každý den žít hodnoty jako vzájemné **naslouchání, participaci, sdílení názorů a schopností, společné hledání cest** podle hlasu Ducha. O to vše vás dnes církev žádá, abyste byli **zvláštními svědky v různých rozměrech svého života**, především tím, že budete kráčet **ve společenství s celou velkou Boží rodinou**, vnímat ji jako Matku a Učitelku, sdílet v ní radost ze svého povolání a také, kde je to nutné, **překonávat rozdělení, odpouštět utrpěné křivdy, prosit o odpuštění za uzavřenost** diktovanou sebestředností. Usilujte o to, abyste **den za dnem stále více rostli v synodalitě, abyste byli jejími proroky ve službě Božímu lidu.**

Motto plzeňské diecéze
roku 2026



Následuj
mne.

(Jan 21,19)

